

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

VII. Affectus ad Bonitatem Dei. Sabbatho.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50863)

largitore; cuius verba corda accendunt, &
 illuminant, mihi colloquendū & conver-
 sandum erit? O amabilissima Numinis Sa-
 pientia, gaudeo, quod infinitè sis major,
 quàm vel Seraphini vel Cherubini compre-
 hendere valeant. Hoc unum obsecro, per
 amorem illū infinitum, quo ad me indi-
 gnum venisti, da ut defectum cognitionis,
 amoris excessu suppleam: ex toto corde te
 diligam; tibi fidelissimè serviam, & ad clarā
 tuam visionem indefinenter suspirem. Amen

VII. Affectus ad Bonitatem Dei.

SABBATHO.

QUÀM dives jam es, Anima mea; ha-
 bes enim & possides, unum, verum
 & summum Bonum; imò solum & omne
 Bonum: quàm igitur felix, quàm beata es!
 gaude, exulta, jubila, tantūque Bonum,
 quàm quæ decet, ratione tracta. O Deus me-
 us! tu es *omne Bonum naturale*, omne per-
 fectum, cui nihil deest, quod naturæ divi-
 næ perfectio exigit: tu enim es infinita &
 perfecta pulchritudo, dulcedo, lætitia, o-
 pulentia, gloria, Majestas: tu es infinita, &
 omni ex parte perfecta, Potentia, Sapien-
 tia & Bonitas. Atque hæ perfectiones om-
 nes jam sese mihi infuderunt: quantopere

igitur gaudere & exultare, iisque frui de-
 beo? Si enim creata pulchritudo, dulcedo,
 gloria, quæ umbra tantum est, ita cor me-
 um trahit; quantopere infinitæ bonitatis,
 pulchritudinis, ac dulcedinis abyssus me
 rapiet? O stultitia cordis mei! qui bonita-
 tis guttam, in homine, nummo, aliave re
 creatâ plus amavi, quam immensum om-
 nis bonitatis oceanum. Amo nunc, te De-
 us meus, super omnia, & si fieri posset,
 perfectissimo, imò infinito amore te com-
 plecti desidero.

II. Præterea tu, mi Deus, es quoque
omne Bonum morale, id est, omnis iustitia,
 puritas, sanctitas. Unde ergo hoc mihi, ut
 ad me peccatorem immundum descen-
 das? nisi ut me puritatis & sanctitatis tuæ
 participem efficias. O Sanctitas & puri-
 tas substantialis! quæ peccatum velut uni-
 cè tibi contrarium, odio infinito prose-
 queris, pœnâ infinitâ plectis, bono infini-
 to privas: da ut illud velut capitalem ho-
 stem tuum summè semper oderim; ne tibi
 in æternum displiceam. O Radix omnis
 perfectionis, omnes imperfectiones meas
 erade! O exemplar omnis virtutis, da ut
 ad

ad te semper respiciam. O Regula omnis
 puritatis, da ut ad te semper dirigar! O
 Lex æterna sanctitatis, da ut tibi in om-
 nibus conformer! O Finis omnis justitiæ,
 da ut ad te in omnibus tendam, tibi con-
 ingar, tuique particeps evadam: sicut e-
 nim rebus terrenis mixtus, & luto creatu-
 rum junctus coinquinor, ita tibi, rebûsq;
 celestibus conjunctus, purificor & san-
 ctificor. Tu es Dominus virtutum, virtu-
 tes omnes cum excellentia infinita possi-
 dens: ah! miserere mei, qui tot annorum
 spatio, quo tibi servio, nec unicam perfe-
 ctè assecutus sum. O Infinita Justitia, me
 injustum justitiâ imbue! O infinita Pru-
 dentia, me imprudentem illumina! O in-
 finita Temperantia, me intemperantem
 tui participem redde! O infinita Fortitu-
 do, me debilem corrobora! O infinita
 Charitas, Misericordia, Mansuetudo, Cle-
 mentia, Liberalitas, omnibus hisce virtu-
 tum ornamentis me condecora, ut singu-
 larem in me complacentiam semper re-
 perias.

III. Denique, Deus Optime, Maxime,
 tu es *omne Bonum communicativum*, &
 diffu-

diffusivum tui. Ipsa Beneficentia, quæ re-
 bus omnibus perfectiones convenientes
 adeò profusè communicas. Mihi in pri-
 mis servorum tuorum minimo, & minimè
 merito, quàm largam liberalemque te ex-
 hibes? tua enim Benignitas non contenta
 fuit largiendo mihi cum elementis esse,
 cum plantis vivere, cum animantibus sen-
 tire, cum Angelis intelligere; sed insuper
 adjecit dona supernaturalis gratiæ, & suo
 tempore, ut spero concedet præmia glo-
 riæ; in quorum pignus modò tribuisti Pa-
 nem Angelorum. O quid reddam Bene-
 ficentiæ tantæ? quas grates tantæ Libera-
 litati referam? Ecce Domine, cum nihil
 nobiliùs, nihil præstantiùs reperiam; quod
 rependam, quàm cordis mei amorem; di-
 ligam te, ô Bonitas! ex toto corde meo;
 ob naturam corpoream, quam mihi de-
 disti: diligam te ex tota anima mea, ob
 donatam mihi vitam, quâ per illam fruor:
 diligam te ex omnibus viribus meis, ob
 communicatos mihi sensus & potentias,
 quibus utor: diligam te ex tota mente
 mea ob inditum mihi spiritum & intel-
 lectum, quo te cognosco: diligam te de-
 nique

que extota fortitudine mea, ob præsti-
 ta mihi dona gratiæ, & futura præmia glo-
 riæ; ob unionem hypostaticam cum Hu-
 manitate, ob communicationem Divini-
 tatis & Humanitatis sub specierum sacra-
 rum velamine. O Virtus Corporis &
 Sanguinis Domini operare hæc in me!
 O efficacia Divinitatis in Sacramento la-
 tentis, perfice me, ut perfecti simè diligam
 te: *Non enim contingit aliquem perfici,*
perfectiõne hierarchicâ, nisi per Divinis-
simam Eucharistiam. S. Dionys. de cœ-
 lest. Hier. c. 3.

Monitum I.

Ne verò ingratum te pro tanto Com-
munionis sacra beneficio exhibeas, pro quo
eternitate sufficientes gratias referre
nequis, beneficii hujus magnitudinem sæ-
pius per diem in memoriam revoca; jam
gratias age Deo Patri, quod Filium suum
unigenitum tibi concesserit: jam Filio,
quod te visitare dignatus sit: jam Spiritui
Santo, quod donis suis te repleverit. Toto
quoque die animum non nimium ad exte-
riora effunde, sed subinde recollige: ocu-
los custodi, qui Christum speciebus sacra-
men-

mentalibus tectum conspexerunt; manus
qua elevarunt; linguam qua velut patena
sacra eum sustinuit, os quod eum sumpsit,
cor quod suscepit. Atq; hac denuo bona
erit ad insequentem Communionem pra-
paratio.

Monitum II.

Optimum verò erit, si sequens adjun-
xeris & observaveris septenarium. 1. Om-
ne peccatum etiam minimum deliberatè
& voluntarium cave. 2. Memoriam à
creaturis abstrahere; de necessariis congruo
loco & tempore cum spiritus libertate co-
gita. 3. Sensus à vanitate & curiositate
custodi. 4. Corpus in simplicitate, sobrie-
tate, & castitate conserva. 5. Noxias fa-
miliaritates, adhesiones ad loca, officia
aliave abjice. 6. Super operata tua, ne la-
baris, sollicitè advigila. 7. Peccatis odio
verissimè habitis, sensibus cohibitis, affecti-
bus domitis, virtutes universas sectare, &
ad intimam cum Deo familiaritatem, &
charitatis unionem aspira. Hac facta
vives; maximòque fructu ac gustu Sacra-
mentum indies frequentabis.

APPEN-